

БЕЛАРУСКИ ШЛЯХ

Адрес редакцыі і адміністрацыі:
Прухавіцкая вул. д. № 12

Законны адмыслова ад 1 да 2 гадоў,
пасля поўнага.
Адміністрацыя — зрана ад 10 да 2 гадоў.
У вечары ад 5 да 7 гадоў.
Законны пакідае за сабой права па-
ўліць перасыланыя рукапісы і ко-
респондэнцыі.

Цана
асобн. нум. 15 к.

Надпіска: з дастаўкай да дому ў Мін-
ску на 1 месяц 3 рублі.

Цана абвестак:
за верш пятагу на 1-й страі, 1 руб.
на апошній — 50 кап.

Штодзенная грамадзка-палітычная газэта.

60.

Менск. Чацьвер 6 чэрвеня 1918 г.

Год I

Менск 6/11.

арганізацыя новага складу
аднаго Сэкрэтарыяту часо-
замарудзілася дзеля ад'езду
мадэляна Р. Скірмунта, ка-
лі дзеля спонсавання важнай
ітычнай місіі удаўся на-
раіну.
Стары склад Народнага Сэ-
крэтарыяту працуе механічна ў
заканна павіннай настуіць
ены.
Важны крок у кірунку рэ-
анізацыі Беларускай Улады
ім чынам ішчэ нізакончаны
іты пераходны стан адбіва-
і на ўнешнім абліччу бе-
лускай справы. Можна зда-
ца што яна знаходзіцца ў
не вейкаго затрымання.
У самой рэчы справа Бела-
кай дэргаўнасьці падняла-
цнер на такі высокі ступ-
на якім яна ішчэ бадай
і ні стала.
Што найважнейшае, узмоц-
нца не грунту ў правінцыі.
Вялікі край ні можа жыць
дэргаўнаго ладу. Разам
тым беларусам наўсюдох да-
лі вялікаруска і польскія
куны, асабліва пасля на-
аных ім у апошнія часы
оборы і снагяднасьці.
Беларусь стыхіна цягнецца
дэргаўнаго цэнтру—Рады
д не чакае ладу і помачы.
Стыхіны пачаг гэты дай-
у цнер да такой жа высо-
ыці, калі ні большай, як
ад першым конгрэсам.
і яму трэба своечасна вы-
ца у супольнай агульнай
рчасці новаго жыцця. Трэ-
валаджываць грамадзкі быт,
зпечышы яго пэўным за-
одаўствам выцкаючым с
удзельных, ужо вызраўных і
лчых на часе патрэб.
Цягнуць доўга з гэтай спра-
ю ні можна, бо можа пай-
і ўмысловая рэакцыя, кат-
і зноу кіне беларускае гра-
дзянство у атхланне безна-
янай ніяковасьці да агуль-
х справаў.
Нерад новым Урадам калі
аканчальна сфарміруецца
рыго поле жывой, кіручай,
рчай працы.
Аднак і цяперашні Урад
ібіу на астатніх днях важны
ітычны крок, умятаўшыся

у украінска-вялікаруска ір-
ня перагаворы. Важным актам
наложыць лічыць наведзіны
беларускай дэлегацыі укра-
інскаго міністра загранічных
справаў, вынікам чаго была па-
станова Украінскаго Ураду ба-
раніць пры мірных перагаво-
рах жыццёвыя інтарэсы Бела-
русі.
Так сама важным з'яўляец-
ца і ўручэнне ноты да савец-
каго Ураду старшыне рускай
мірнай дэлегацыі Ракоўскаму.
Амаль ні з пэўнасьцю мож-
на спадзявацца, што нота на-
жаданых skutkaў ні дасць,
бо савецкі ўрад ні меў да гэ-
таго часу звычай так легка
рэагаваць на прашы самаз-
начэння злучэных даўней з
Вялікарускай народаў, але зна-
чэнне гэтаго акту у тым, што
Беларускі Урад у першы раз
праз уважлівую ім дэлега-
цыю афіцыйна з'яўляўся
да савецкаго Ураду Вялікаро-
сіі і тым палажыў пачатак
дыпламатычных стасункаў. Як
пойдуць гэтыя стасункі далей
— пакажа будучына, каторай,
мы пэўны, ні доўга чакаць.

Агульныя весткі.

БЭРЛІН (В.Т.Б.) Доказам
поўнаго перапуду, вызваннаго
у французцаў нашым наступ-
леннем, служаць вялізарныя
склады, пакіненныя цэлымі
ўцекаючымі ворагамі. Калі
дзіўна здаецца, што на аэро-
дромах пакінуто многа зусім
цэлых самалётаў, дык асаблі-
ва нізразумела тое, што ўце-
каўшыя французы ні пасыпелі
знішчожных вялізарных скла-
ды запасаў.
БЭРЛІН [В.Т.Б.] Пасля
заяцыя намі поўначнае чась-
ці Шато-Тэры і Вэрнэй фронт
на Марне дайшоў больш за
20 кілёметраў у шыры. Вузкі
кіль абярнуўся ў шырокую
фронтую базу.
ЛОНДОН. Грамадзянство
вельмі ўстрыжана здарэння-
мі на захаднім фронце. Газэ-
ты падчорківаюць добрае па-
лажэнне немцаў, каторыя ма-
юць свабода дзеянняў і могуць

нападаць у якім хочучь кірун-
ку, вядучы наступленне: на
порты канала Ляманш, або на
Ам'ен, або на Нарыж. Лерд
Сэсіль меў на правінцыі мову
у каторай паказаў на вельмі
сур'ёзнае палажэнне. С 1914
году палажэнне ніколі ні было
больш нібаспечным. Аднак ён
спадзяецца на адвагу салдатаў.
ЖЭНЭВА. Газэты паказы-
ваюць, што ў часе падарожжы
на фронт самаходам, у якім
ехаў Клемансо і міністар Фавр,
здарылося шчасце. Абодва
цяжка ранены; патрэбна апэ-
рацыя.
БЭРН [В.Т.Б.] Пастаянны
камітэт сін-фэйпэраў паслаў
у англіцкія газэты гэты пра-
тэст:
«Мы цвёрда пратэстуем
проці гвалтаў над арэштыва-
нымі ў тым тыдні нашымі та-
варышамі, аб каторых свая-
ком іх ні кажуць, дзе яны
знаходзяцца. Мы зьвертаем
увагу урадаў Эўропы і Амэры-
кі на тое, што ірландцы
прашледуюцца так званымі
«ваякамі за волю малых на-
родаў».
БЭРЛІН [В.Т.Б.] 30 мая
ідучы на перадзі сваіх пабед-
ных войск нідалёчку ад Мар-
ны, забіт прыц Бухаў, на-
чальнік адной дывізіі, каторая
ад 27 да 29 мая ў безупын-
ных бітвах у дзень і ў начы
прайшла 60 кілём., здабыла
12 батарэй с 60 гарматамі і
ўзяла да 3600 палонных.
БАЗЭЛЬ. «Тімес» паказы-
вае с Торранто:
У Галіфаксе узняўся бунт,
калі была зроблена спроба
арэштаваць двух салдатаў і
матросаў. Таўпа прабавала
падняць ратушу намочанай у
газу саломай і перарэзала па-
жарніцкія трубы. Аднак па-
жар удалося затушыць.
КОНСТАНТЫНОПЛЬ. 2.
VI. У поўнач пазаўчора у
Стамбулі узняўся вялізарны
пажар, затушаны толькі ўчора.
С прычыны цеснаты у дрэ-
ляных кварталах згарэла мно-
га магаметанскіх дамоў. У ту-
шэнні пажару прынімалі
учасць аўстрыяцкія і нямец-
кія войскі. Ваенны міністар
сам кіраваў тушэннем.
БЭРН. Поўофіцыйна ала-

вешчаецца, што французкі
урад цвёрда загадаў паліцыі
безміласэрдна караць усіх, хто
будзе шырыць весткі аб ваен-
ных здарэннях, вызываючыя
паніку.
ЖЭНЭВА. У парыжскім прад-
месці С.-Дэні ў 5-гадзіным
пажары згарэла да тла фаб-
рыка ваенных матэрыялаў.
КІЕВ. На апошнім засядан-
ні мірнай канферэнцыі Ракоў-
скі заявіў:
«Украіна ні мае ішчэ поў-
ных юрыдычных правоў і ні
прызнана, як такая, савецкай
рэспублікай. Савецкі ўрад—
гэта законны насьледнік быў-
шае Расійскае дэргаўны, ды
толькі са згодай яго паадзіно-
кія часьці быўшае Расіі мо-
гуць выступаць, як насіцелі
міжнароднаго права. Савецкі
ўрад, аднак, прызнае права
Украіны на самаазначэнне».
Удэсны з вялікімі грашы-
ма б. міністар сельскай-гаспа-
даркі арэштыван на дачы пры
Вінічэсцы і перавезен у Кіеў.
БЭРЛІН. Гішпанскі пасол
паказывае, што чуткі аб па-
шыравай быцым то ў Гішпа-
ніі эпідэміі лішня павалічаны.
Справа ў тым, што тут вель-
мі пашырылася трасца, якая
трывае тры дні і пасля сама
сабой прыходзіць. Ніхто ад яе
ні памер.
ГЭЛЬСІНГФОРС. Генэрал
Маннэргейм выйшаў у адстаў-
ку с пэнсіей 30.000 марак.
ГААГА, 1/VI. Як газэта
«Нів. Курант.» пазнае з Лен-
дану, два выпадкі хвароб, на
адным пароходзе у Трэвсэнд
аказаліся чумою. Узезд у га-
вань пароходу забаронены.
Пэўна мышы аказываюцца пры-
чынай хваробаў.
ФРАНКФУРТ на МАЙНЕ,
1/VI. «Матэн» наведвае з
Мадрыда, што здароўе гіш-
панскаго караля палепшылося
і што у хуткім часе зусім па-
правіцца.
ВАРШАВА. Член Рэгенц-
кай Рады Юзэф Островскі
запедужаў.
Дзеля паважнаго веку хво-
раго стан яго будзіць нэспакой.
БАЗЭЛЬ, 3/VI. «Журнал
дэ Дэба» наведвае: Рэймсу
усё ішчэ пагражае апаснасьць.
На жалезнай дарозе Парыж-

Шалон у нікастрых мейсцах
спыненні рух, дзеля таго што
стратэгічны жалезнадарожныя
лініі абстрэліваюцца з нямец-
кіх гарматаў цяжкаго калібру.
Весткі з Расіі.
— Царыцын. Выпушчаны
с.-пад. арэшту у Владзівасто-
ку, вядомы Іліадор, прыбіў у
Царыцын на пароходзе «Вла-
дімір Королёв». Вопраткі
яго зашчытнэго колеру. С пад
чорнай шляпы да плеч дахо-
дзюць доўгія валасы. Наагул—
від цывільны пад «партыяна-
го працаўніка». Разам з ім
прыехала яго жана і 2 дзяцей.
Іліадора спаткала многалюд-
ная публіка—глаўнае с кабэт,
Іліадор гаварыў вялікую
прамову, у каторай ён, глаў-
ным чынам павядаміў толькі
аб цяжкіх варунках язды ця-
нер па Расіі, якіх ён надір-
пеўся.
Як Іліадор сышоў с пара-
ходу, прыхільніцы паднеслі
яму вялікі выноч жывых кве-
ток. Іліадор абцаўся, што ён
па рапейшаму будзе ўстраіваць
сходы, вясцы бяседы і інш.
Адзін з ізвозчыкаў дармо
представіў яму сваю дрожку.
— Самара. На пароходах
прыбывае масса селян з верх-
неволжскіх губерняў—глаўным
чынам з Ніжэгародзкай—ўце-
каючых цэлымі сем'ямі ад
голаду. Часць бегляцоў пра-
біраецца у Сібір, часць ас-
таецца тут.
— Рыбіскі. Спрычыны хар-
чавога крызісу і вялікай по-
рапоўненасці места насялен-
нем, часова ўезд у место Ры-
біскі забаронены.
МАСКВА. Генэрал Брусілов
ранены куском гранаты у ча-
се рэвалюцыі у Маскве, утра-
ціў адну нагу. Баяцца, што
ён памрэ. Жыве ён так бедна,
што прыходзіцца зьвертацца да
дабрачыннаго помач.
БАЗЭЛЬ. У Бэрн прыехала
у расійскае пасольство савец-
кая місія і загадала аддачы
ей палацу пасольства. Стары
пасол, Онег, адмовіўся аддаць
палац. Паліцыя прымусіла са-
вецкіх дэлегатаў пакінуць па-
сольскі палац.

На беларускім шляху.

Україна і Беларусь.

Як чытаем у № 144 нямецкае газэты «Vorwärts», П.Т.Д. апавешчае, што ў звязку з расійска-украінскімі мірнымі перагаворамі ўкраінскае міністэрства разглядала пытанне аб адносінах між Украінай і Беларуссю. Украінскі ўрад будзе паддзяержываць прынцып самаазначэння нацыянальнасцей і з гэтай прычыны пойдзе насустрач утварэнню этнографічнай, здольнай да жыцця Беларускай дзяржавы. Аднак, з прычыны таго, што беларускі ўрад яшчэ аканчацельна ні ўстаноўлен, а Беларускае гасударство знаходзіцца яшчэ ў стане тварэння, — з ім пры мірных перагаворах з Расіей будзе цяжка лічыцца афіцыйна. Усеж такі ўкраінскі ўрад на мірных перагаворах будзе бараніць жыццёвыя інтарэсы Беларусі.

„Гоман“

Абразкі с правіццй.

(Па даўгінаўскаму гасцінцу)

Жыццё увайшло ў нармальныя свае рамкі. Па вёсках усёйліся чын чынам і пачаўся звычайны перарыв хлеба-роб-скай працы, як заўсёды а гэтай пары. Шмат хто варочаецца дамоў з заакоднай часці краю. Раздаюцца у пачы песьні на чалежніках пры вогнішчах і ўладжываюцца вёхарынікі. На вёхарынікі прыходзяць і немцы салдаты, з якімі селяне здружыліся і моладзь забавляецца і скачэць пад згукі хрыплай гармонікі. Забавляюцца разам і немцы салдаты, якіх паненкі вельмі хваляць, а дэлікатнасць.

Падуюць выскочы ідылі, аваяныя арыянальным калытам. — Скопі напамінаюць балеты — пантаніны, бо кавалеры — немцы ні ведаюць па беларуску, а беларускі тым болей — па нямецку. Яны прымушаны рамансіраваць, як разумныя з разумнымі — на мігі.

Шкадуць аб гэтым немцы. Шкадуць і беларусы. Шмат цікавей было-б.

Глаўны прывоз з Менску — тутун. Адно толькі кепска, шло хлеб падаражэў — даходзіць да 1 1/2 руб. за 1 фунт.

Нікаторыя з лесопрамыснай, лясныя матэрыялы якіх с пачатку вайны лежалі на берагох прытокаў Вілі (Сьві-зянка і др.) і забраныя селянамі пры большавіцкім панстве, — пачалі абыходзіць вёскі і спяганяць назад забраныя матэрыялы.

З бабамі часта — густа даходзіць да спрэчак і бабы хваляюць за свае адвечныя ўзброі — качаргі і вілечнікі.

Роспуск польскіх легіонаў зрабіў на селян вялікае ўражанне — яны вельмі ўзрадаваны, бо дзеі польскага войску ў бабруйскім раёне — іх экзэкуцыі над селянамі сграшэнна ні пакоілі хлеба-робаў ўсё Беларусі.

С. П.

Рокат грому паваліліны,
Гук бушуючых віхру,
Бодбат чыстыя прыніцы,
Гоман штурма і лясю,
Красае ціхі шэпт у поле.
Шалост лозаў з асакой,
Песня жаўранка аб волі,
Гэгат дусак над рэкой,
Клёкат бусла у прасторы,
Сокат коніка у траве,
Шум страпэнны хвалі ў моры,
Песні жыў і казбей —
Усё, — краса патуры дзіўнай,
Адбываецца парой
У думках вольнай, ў песьні сумнай,
У зыках музны сьвятой!

Тамбоу 1917 г. 15.

Ю. Ф.

МЕНСКАЕ ЖЫЦЦЕ.

У Месынай Радзе.

Дума распушана 4 чэрвеня па прыказу глаўнакамандуючага арміяй, як ні адпаведаючая свайму назначэнню.

Роспуск зроблены на аснове арт. 43 Гаагскай устанавы аб сухапутным войску і лічба А. І. Нямецкага Імператарскага ўказу ад 22 сьнежня 1916 г. Замест думы ўстаноўлен магістрат на камісарскіх асновах у складу: мескі галава Хржонскаўскі; І. Каплан (замесціцель галавы), грамадзянін Цывінскі (опытны дзеяч), Нейфак, Доунар — Запольскі (старадумец), і пані Кодзіс (д-р філзафіі, старшыня пушкінскай бібліятэкі і вядома грамадская дзеячка).

На помач магістрату будзе створэна Рада давераных асобаў з віднейшых грамадзян места у лічбе ад 18 да 24 асобаў назначенных камандатурай на аснове прадстаўлення градоначальства.

Маршалкам Рады будзе мескі войт. Яна меціме значнае дарадчае.

Новыя месыяны радцы п. п. Каплан і Доунар — Запольскі учора 5 чэрвеня прыёмалі справы ад бышага члена управы Зальманова.

Секрэтаром магістрату астаецца сакрэтар бышай Управы п. Андрэя.

У Юбілейным доме, перайшоўшым пад кіраўніцтва беларускага народнага прадстаўніцтва, рэмонт канцаецца на гэтым тыдні.

Рэмонт робіцца пад даглядам старшыні „Беларускай Хаты“ Ф. Вернікоўскага.

Зьезд духавенства дзеля разгляду бягучых пытаньняў адміністрацыйна-духоўнага быту адбудзецца ў Юбілейным доме ў нядзелю, 9 чэрвеня.

Аб зьняціі паракуну водня-элект. станцыі недаімкі ў 1,500 руб. за электрычную энэргію ў „Беларускай Хаце“, узбуджана хадатайства перад меск. управаю старшынею Ф. Вернікоўскай.

Мату хадатайства нідзіма, перайшоўшая да „Хаты“, як спатчына, ад большэвізма: б. амэрыканскага хаўруса хрысьціянскай моладзі жыючых у свой час у „Хаце“ маючэй культурна-асьветнае значэньне. Трэба спадзевацца, што ме-

скае управа пойдзе на сустрэч означанай просьбе.

Аб зачыненні статыстычнага бюро пры месынай управе, як створэнага без сур'ёзнай дагэтага патрэбы, пры тым у цяжар збяднеўшай меск. кассе, новы галава Хржонскаўскі мае падняць пытанне ў хуткім часе.

Гэты крыдыт „лепей ужыць на патрэбы болей рацыянальнасьці“.

Рэзанацыя ўцэначоу Ірку-лаўства Польскага, па рэгістрацыйных вешках камітэту ўцэначоу, фактычна закончылася.

У „Вісэльштубе“ болей і разменьваюць царскіх грошэй на акупачныя, а так сама „керэнак“ і думскіх. Цяпер толькі разменьваюць адны акупачныя з вялікіх на дробныя.

Абмен спыніўся раптам, раней 15 чэрвеня, як было сказана, с той прычыны, што курс царскага рубля ў самай Расіі вельмі пау, дзеля перапаўнення грашавога рынку паперовымі знакамі.

Цэна на авес, каторы апошнімі часамі прадаваўся выпадкова, дайшла да 35—40 руб. за пуд.

Украінныя бедныя ізвозчыкі кідаюць свой промысел — дохнуць з голаду.

У гэтым промыслу, ма быць так сама ні абойдзецца без якой кольвечы наміроўкі са стараны уласцей.

Курсы беларусазнаўства.

6 чэрвеня лекцыя праф. М. Масоніуса. „Гісторыя беларускага языка“.

Пачатак а 7 гадз.

Весткі с краю.

м. Радашковічы, Віленскай губ. Віл. павету.

Тэатральная выстава 19 маю г. г. (ад нашага дапісчыка).

19 мая г. г. туташа зноў пасыла доўгага перарыву адбыўся тэатр уладжаны мейсцовымі сіламі. Ігралі вучні і вучаніцы выжэйшага пачатковага вучылішча. Першым ішоў „Міхалка“. Як Міхалку [К. Сайкоўскі], так і роль Карыты [П. Вольскі] правялі саўсім добра, без лішняго шаржу, можа нават заспакойна. Заспакойна была і Адэля (Н. Зенкевіч): дзіўчына маючы 38 гадоў больш пушчае форсаў, каб спадабацца маладому хлопцу, а праз гэта павінна быць у ёй больш залётнасьці і жэманства. Натуральна праяла сваю родю Юлька (М. Немцэвіч); на сваім мейсцы быў і Зьмітрук [К. Кіцінскі]. Наогул баручы „Міхалка“ прайшоў куды лепш, чым можна было спадзевацца ад аматараў, ды і інша першы раз выступаючых на сцэні; больш было праўдзівасьці, чымся гэта бывае ў прафэсыяналаў.

Другім ішло — „Па рэвізіі“. Старшыня (І. Белановіч) і Пантурчыс (К. Кіцінскі) у сваёй доўгай сцэні трудна было прыкаваць увагу нісаўсім спакойнай „галёркі“. Гарасім (А. Левіцкі) перасаліў

Гл. № 57

Друкарня Я. А. Грыньблята.

Афіцыйнае павядамленьне нямецкага вярхоўнага камандавання за 4 чэрвеня 1918 року.

Захадні тэатр вайны.

Група армію Кронпринца Рупрэхта.

Артилерыйная дзейнасьць перамоўнай сілы, павялічэнная разведанная дзейнасьць ворага і варожыя атакі ў розных мейсцах фронту.

Група армію Германскага Кронпринца.

На поўдні рэкі Эн, мы аднылі пры страшных бітвах у ворага часць яго акупацый. Упартае сапраціўленьне ворага, трымаўшагося на вышках заходняе і поўднёва-заходняе Суассона было учора намі зломлена. Вышкі Вобімі і заходняе Шодзэн былі ўзяты. Пасля заўлады Пернаном і Міссы-о-Буа мы адкінулі ворага на лінію Сульс-Доммье. Было захоплено некалькі батарэй і некалькі тысяч палонных. Французскія контраттакі па абодвух баках р. Урсі рушэліся с цяжкімі для ворага стратамі. Паўночна-заходняе Шата Тьерры мы с боем перайшлі жалезную дарогу Бюссіар-Бурэш і прапівілі варожым контраттакам. Паміж Марнай і Рэймсам становішчэ без перамоў.

Першы-Генерал-кватэрмейстар фон-Людэндорф.

п'янога сьведку, хоць на сцэні ўсё трымацца свабодна. І наогул апошняя сцэна п'яноста с пісарам (А. Аўдыцкі) выйшла крыху нінатуральна. Камічныя ролі, як і камічныя сцэны вельмі лёгка зліваюцца с шаржам і трэба моцнай ражысёрскай рукі, каб утрымаць адгэтаго асабліва пачаткуючых аматараў. Нішто справіліся са сваімі ролямі Параска (А. Товпека) і стораж (І. Шышко).

Трэба адзначыць ішчэ, што для падгатоўкі тэатру было вельмі мала часу і ўсяго было 2-3 рэпэтыцыі, якія скопкі мог памагаў прарэжысэраваць тутэйшы вучыцель Н. І. Шкода.

Пасля выступалі дэкліматы: Аўдыцкі, Белановіч, Левіцкі, Небаішнік, каторых публіка вельмі прыхільна спаткала. Была і музыка — трыо: мандаліна, балалайка і гітара, каторая пад загадам Чаеўскага зыграла напруўна некалькі драбнін. У канцы выступіла сьпевацкая хоць нівяліцкая дружина, але с паміж іх былі надта добрыя, чыстыя, мілыя галасы. Асабліва трэба адзначыць Браніцкую, каторая запевала „чы ні ў полі“ і „камара“. Такі голас можа быць аздобай у найлепшым хоры. Добры голас мае і Немцэвіч, толькі, запевачы „чаму ж мне ні поць“ на гэты раз уззяла крыху за высокі для хору тон. Хор на сьпех зарганізаваў так сама Чаеўскі і хоць толькі покуль што на два галасы, але і гэта вялікая яго заслуга.

Словам, увесь вечар са сваёй рожнай праграмай зрабіў вельмі добрае і прыёмае уражаньне, і гаспадары яго — Вільдзюневіч і Баран хіба павінны быць задаволены с той сваёй вялікай працы, якую яны ні паскупіліся ўлажыць.

Гурток радашкоўскай моладзі, маючы у сваім складзі такія сілы, паказаў што ён мае ні толькі право, але і абавязак сталаго свайго існавання. Ні меншы абавязак ляжыць і на „Менскім Т-вэс“

Беларускай Культуры“ з яе аддэлам „Дырэкцыі Народнаго Беларускаго тэатру“ — памачы Радашкоўскаму гуртку у сваёй арганізацыі: там ніхават кліжак, тэатральных твораў, німа пот на 4 галасы і інш. Добра зарганізаваная Радашкоўская дружина магла б без вялікаго пакладу ажывіць ні толькі самі Радашкоўскія, але і суседнія мястэчкі, як Краснае, Ракаў, Гарадок, Ілю, Лагойск і Даўгінаво. Трэба аб гэтым ні толькі падумаць, але і зрабіць.

М.

ВАСІЛІШКІ. 16 мая а поўдні перастаў існаваць Васілішскі пав. Часць яго далучэна да Плянскага павету, а другая — да сельскаго павету Горадні.

Да сельскаго павету Горадні належыць цяпер, паміж іншых, такжэ Свідэль і Вазэры. Куды будзе прыпісана Кабіла, ішчэ ні пастапоўлена.

ВЯЛІКАЯ АЛЬШАНКА. Горадн. пав. 12 мая ў пачы ў часі пажару згарэлі тут некалькі хат і будынкаў, ды многа скаціны. Здаецца, што тут быў надпал.

ГАЛОУНІЦЫ. 15 мая вёска гэта блізка ўсё выгарэла. Ні глядзячы на ўсе старанні пажарніцкай дружны, пажар трываў увесь дзень. Згарэлі 57 дамоў і 18 пунь.

ВЛАДЫСЛАВАУ. Гаспадар Шамайціс прышоў у паліцыю. і заявіў, што ў яго ўкралі двое каней. Паліцыя дайшла, што ён прадаў сваіх каней за граніцу — у Прусы і каб укрывіць непавольную прадажу, удаў кражу. Яго засудзілі на 3 месяцы ў вастрог і 100 р. штрафу. Апроч таго, ў яго сконфіскаваны ўзятыя за каней грошы.

СУВАЛКІ. У дзень Божаго Цела хрысьціянскае таварыства помачы бедным арганізавала ў мясцовым парку „дзень аветкі“.

Рэдактар А. Праўшынскі.

Выдавецтва „Т-ва Заранна.“